

MENYEGZŐI VERS

Vendégek szómat halljátok,
tanácsom megfogadjátok.
Ha násznagy a vendég feje,
legyen beszédének helye.

Íme szépen egybe jöttünk,
Úr Jézus is itt van köztünk.
Bejött a mennyek Királya,
e lakodalmat vizsgálja.

Szent szemei előtt vagyunk,
azért úgy lakodalmazzunk,
hogy tőlünk Ő majd számot kér,
ha vétkezünk, minket meg mér.

Oly nagy az Isten szentsége,
hogyha a vendég vétsége,
hozzá kiált a nagy égre.
házat szakaszt, a vendégre.

Felkiált a bujasággal,
részezséggel, tobzódással,
e bűnök rosszat okoztak,
Sodomára, tüzet hoztak!

Torka miatt veszett Ádám,
a sok ivás, jót nem ad ám.
Ez a kígyó, amely megmar,
s fajtalanságra hajt hamar.

A parázñaság, részezség,
helyet kér gyilkos ellenség.
Mely bizonynyal, meg tessék,
otthon, például, vétessék.

Ha kik életben maradnak,
ilyenkor futva szaladnak.
Ott még király is megrémül,
halván vétkes lagzi felől.

Mivel, hogy szent a házasság,
nahát a vendég társaság,
szentül bánjon a munkával,
mint Istennek szent dolgával.

Jaj a nagy bort ihatóknak,
a napestig mulatóknak.
Ha jóllaktunk el, kell mennünk,
nem igazság, tovább lennünk.

Jaj kinek lakodalmakban,
hegedűkben és lantokban,
vannak testi mulatságok,
és táncbéli bolondságok

Mert óh! Micsodák a táncok?
Bizony bűnre való láncok.
Tudja meg a tánc szerető,
gonosz Heródest kereső.

Dávid táncolt buzgóságból,
itt az, lenne bolondságból.
Dávid éhen, szomjan táncolt,
itt táncot kér, ki torkig lakott.

Előbb leülni s felkelni,
aztán tüstént útra kelni.
Szent Pál bizonyosságot tégyen,
minemű gonoszság legyen

Szentlélek temploma tested,

abban, az Istent keressed.
Ne tedd, egyszarvú társává,
ugráló borjú majmává.

Nincs mód, két urat szolgálni,
egy oly forrásra találni,
melyből – mint szent Jakab mondja –
keserű, édes víz folya.

Ez hát tanácsom, legények,
mulassunk mint keresztyének,
lakodalmunkba ne legyen,
szeplő, és ami kárt tegyen.

Nem árt az igaz vigasság,
és az ártatlan nyájasság.
Nincs az, keresztyénség ellen,
csak, hogy ne legyen helytelen.

Lakodalmat ép elmével,
és az Úrnak félelmével,
jó dolgokról beszélgessünk,
innét, dolgunkra siessünk.

Ezen lakodalom után,
járván a szent Jóbnak útján,
itt, ha vétkeztünk, áldozzunk,
bocsánatért imádkozzunk.

Ezt a verset: 1778 – 87 között,
írta a szerző. Egy Református lelkész.

Forrás: www.keresztenydalok.hu